

νον. Καταμαθῶν γὰρ αὐτὸν ἔτε θύοντα τοῖς θεοῖς,
 ἔτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιόντων ταῦ-
 τα καταγελῶντα. Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀριστόδημε,
 ἔστιν ἔστινας ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφία;
 ¶ Ἐγὼ γ', ἔφη. ¶ Καὶ ὅς, λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν. ¶ Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσεις
 Ὀμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διδυ-
 ράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ τραγωδία Σοφοκλέα,
 ἐπὶ δὲ ἀνδριαντοποιία Πολύκλειτον, ἐπὶ δὲ ζωγραφία
 Ζεύξιν. ¶ Πότερά σοι δοκῶσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι
 εἰδῶλα ἀφρονά τε καὶ ἀκίνητα ἀξιοθαυμαστότεροι
 εἶναι, ἢ οἱ ζῶα ἔμφρονά τε καὶ ἐνεργά; ¶ Πολύ, νῆ
 Δία, οἱ ζῶα, εἶπερ γε μὴ τύχη τινί, ἀλλὰ ὑπὸ γνώ-
 μης ταῦτα γεγένηται. ¶ Τῶν δὲ ἀτεκμάρτως ἐχόν-
 των

ἔτε μαντικῇ χρώμενον] Vulgo
 edunt μηχανώμενον, ἔτε μαντικῇ
 χρ. Stephanus pro μηχαν. con-
 iicit μήτ' εὐχόμενον, et Leonclavius
 ἔτ' εὐχόμενον. In MS. Vin-
 dob. 2 est μὴ μαχόμενον. Sed
 nil horum potest probari. Inter-
 pretari autem illud μηχαν. per si
 quid moliretur, est durum et ab
 usu Xenophontis alienum. Quare
 de sententia Ernesti, viri cuiusdam
 docti apud Simsonem, et Ruhnke-
 nii deleui. Nam abest in MS. Vos-
 siano, nec vertit Bessario. Recte
 autem, opinor, statuunt, interpo-
 lationem esse ortam ex sequenti
 μαντικῇ χρώμενον sive scripto vi-
 tiose μηχανῇ χρώμενον, sive alio
 modo.

καταγελῶντα] Bessario quidem
 vertit quin in contemptu habentem
 ac deridentem illos etc. sed suspi-
 cor, eum non tam legisse in suo
 libro καταφρονῶντα καὶ καταγε-
 λῶντα, quam concinnitatis gratia
 sic vertisse.

ἀνθρώπων] Iunt. ἀνθρώπος, per-
 peram.

τεθαύμακας] Obseruent tiro-
 nes genuinam viam perfecti: mira-
 tus sum et adhuc miror. neque
 enim desierat Homercuma mirari,

nec reliquos, quos nominat. Sic
 Chryses ap. Hom. Iliad. α', 37 ad
 Apollinem, ὅς Χρῦσην ἀμφιβέ-
 βηκας, i. e. tuitus es et adhuc tue-
 ris s. tueri soles. Cf. Callim. H.
 in Del. 27 et Clarkium ad Homer.
 l. c. Ern.

§. 3. Μελανιππίδην] Fuit Me-
 lius, Critonis filius. Vixit Olym-
 piad. LXV. v. Suidas in h. v. et
 ibi K. et Fabric. Bibl. Gr. II, 15,
 p. 385. Ern.

Σοφοκλέα] Scilicet quod mi-
 nus tumidus esset Aeschilo et sub-
 limior Euripide. Etiam Cicero
 Sophoclem Tragicorum principem
 facit in Oratore c. I. Ern.

Πολύκλειτον] De Polycleto et
 Zeuxi vide quae habet Iunius de
 Pictura veterum in Append. Hin-
 deb.

§. 4. πότερα] Paris. I πότερος
 — εἶσιν ἢ.

γεγένηται] Cum Welfio et Sim-
 sone edidi Stephani coniecturam
 certissimam. Nam γένηται vulga-
 re nequit ferri, quia ei non Con-
 iunctiuo potest iungi. In Vatic. I
 et Florent. E est γίνεται.

ἀτεκμάρτως] Edd. vet. vitie-
 se ἀτεκμάρως.